

то има лъжливи прѣдстави за живота. Влюбениятъ мисли, че обектътъ, къмъ който храни нѣкакво чувство, може да внесе нова енергия въ живота му. Това е едно вжтрѣшно заблуждение. Когато между двѣ разумни сжщества се прояви Любовь, между тѣхъ става обмѣна на Божествена енергия. Тази обмѣна е правилна, тя носи здраве и за двамата. Въ това отношение Любовьта е разуменъ, съзнателенъ актъ. Всѣка мисль и всѣко чувство, които не носятъ шастие и здраве за човѣка, тѣ сж човѣшки, а не Божествени. Такъвъ човѣкъ постепенно губи своето здраве и богатство.

„Работникътъ е достоенъ за своята прѣхрана“. Човѣкъ работи, за да се прѣхранва. Какъвъ е смисълътъ на храненето? Храненето засега е една отъ сжщественитѣ работи въ живота ни, затова, именно, съврѣменнитѣ хора търсятъ нѣкакъвъ новъ елементъ за хранене, който да ги освободи отъ сегашното робство, въ което се намиратъ. Робството може да бжде постоянно, а може да бжде и врѣменно, случайно. Малко хора има въ свѣта свободни. Свободенъ човѣкъ е този, който живѣе надъ условията.

Често съврѣменнитѣ хора питатъ: „Какво нѣщо е Богъ?“ — Богъ е Първоизточникътъ на живота, отъ който човѣшката душа нѣкога се е отдѣлила, но е забравила своя произходъ. Когато човѣшката душа е слѣзла на земята, тя се е облѣкла въ плътъ и е дошла между своитѣ майка, баща, братъ и сестра, като условия за нейното развитие. Значи, първата фаза въ развоя на човѣшката душа е слизането ѝ между своитѣ близки, да расте и да се развива. Втората фаза е копнежътъ на душата да учи, да намѣри своя Учителъ. Душата търси своя Учителъ, а Учителътъ изпраща тази душа въ свѣта да се учи. Въ това отношение човѣкъ трѣбва да разбира основнитѣ принципи, които се прокарватъ чрѣзъ бащата, майката, брата и сестрата. Какво очаква човѣкъ отъ своя баща или отъ своята майка, както отъ своя братъ